

[Julia.]

været gennemdrøftet i Landstinget, hvor man er blevet enig om at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, det nu har, at rejse en Stordebat om kvindelige Præster.

Jeg tilsiger mit Partis Støtte til hurtig og velvillig Behandling af Forslaget i det Udvalg, som jeg forventer vil blive nedsat.

Kristian Nygaard: Det foreliggende Lovforslag om Adgang til Præsteembeder er ikke af særlig vidtrækkende Karakter, men det har dog et saadant Indhold, at jeg gerne vil takke den højtærede Kirkeminister, fordi han har følt det som sin Pligt at fremsætte det.

Forslaget er jo noget anderledes end den bestaaende Lov, men jeg regner ikke alle Ændringerne for Forbedringer, selv om Spørgsmaalet nu har været til Behandling i Det kirkelige Udvalg gennem adskillige Aar.

Den mest betydningsfulde Forbedring, mener jeg, findes i § 5, hvor det hedder, at Præster, som er ansat efter den nugældende Lov, for Fremtiden kan søge andet Embede efter de almindelige Regler, som er gældende for Folkekirkens Præster, naar de i 7 Aar har udført Præstegerning og kan opnaa en anbefaling fra Biskoppen i det Stift, hvor de har haft deres Gerning. Det drejer sig her foreløbig om godt et halvt Hundrede Præster, som ikke har teologisk Embedseksamen. De faar altsaa, naar dette Lovforslag vedtages, lettere ved at opnaa Forflyttelse, hvis der er andre Menigheder, der ønsker dem som Præster. Denne Bestemmelse, der ligger paa Linie med den ret omfattende og meget betydningsfulde frisindede Kirkelovgivning, som er givet her i Landet under Juni-Grundloven, hilser vi med Glæde.

Men naar dette er sagt, kan jeg ikke undlade at tilføje, at det har undret mig en hel Del, at den højtærede Kirkeminister ikke har ønsket at forelægge Rigsdagen et mere omfattende Lovforslag angaaende Adgang til Præsteembeder. Forslaget, som det blev forelagt i Landstinget, var efter min Opfattelse paa visse Omraader ringere end den gældende Lov. Jeg tænker her bl. a. paa, at Bestemmelsen om, at Præster for evangelisk-lutherske Frimenigheder her i Landet kunde blive Præster i Folkekirken, var taget ud. Det glæder mig, at netop Landstinget ønskede denne Bestemmelse opretholdt, og jeg takker den højtærede Kirkeminister, fordi han gik med hertil.

Derimod forstaar jeg ikke, hvorfor Bestemmelsen om, at de, der har taget anden

afsluttende Prøve ved Københavns Universitet end teologisk Embedseksamen, ogsaa kan blive Præster i Folkekirken, er taget ud. Bestemmelsen har jo været bragt i Anvendelse, og hvis den nu fjernes, saa bliver disse Akademikere altsaa ringere stillede end Lægmand uden Eksamens med Hensyn til Adgang til Folkekirkens Præsteembeder.

Jeg tror, at det vilde have vakt Glæde og stor Tilfredshed i adskillige Menighedskredse herhjemme, om man netop nu ved denne Lejlighed havde formet Begyndelsen af § 1 saaledes: „Adgang til at søge Præsteembede i den danske Folkekirke har foruden Kvinder og Mænd, som har bestaaet teologisk Embedseksamen o. s. v.“ Ved en saadan Affattelse havde Lovgivningsmagten aabnet Adgang for Kvinder til at søge Præstestillinger paa lige Vilkaar med Mænd, og det forekommer mig, at Tiden dertil maa være inde, naar der er en kvindelig Teolog og flere andre, som i Menighedens Forsamling forkynder Evangeliet i nøje Overensstemmelse med Folkekirkens Lære.

Det er naturligvis ikke Lovgivningsmagts Opgave at paavirke Menighederne med Hensyn til, hvilke Teologer eller andre, Kvinder eller Mænd, de skal antage som Præster, men det er min Opfattelse, at det er Lovgivningsmagts Opgave at forme Loven saaledes, at alle, der opfylder Forudsætningerne herfor, kan blive Præster. En saadan Bestemmelse bringer selvfølgelig ikke Menighederne til mod deres Vilje at antage kvindelige Præster, men den aabner dem Adgang hertil, og det er den, jeg mener Lovgivningsmagten skal give. Saa bliver det dernæst Kvindernes Sag at deltage saaledes i Menighedsarbejdet, at Menighederne vil vælge dem, og her nærer jeg ingen Tvivl om, at det vil komme til at betyde øget Vækst og Styrke for Menighedslivet, naar Kvinderne kommer med i Arbejdet paa lige Vilkaar. Jeg føler mig derfor overbevist om, at det vil vække Glæde og Taknemmelighed i mange Sind, om den højtærede Kirkeminister kan gaa med til en Ændring af Forslagets § 1, saaledes som jeg her har antydnet. Den højtærede Kirkeminister nærer næppe nogen Tvivl om, at der kan opnaas Flertal i begge Rigsdagens Ting for en saadan Ændring. Det er altsaa Regeringen, vi venter paa i denne Sag.

Der er ogsaa en anden Ting i Lovforslaget, som virker mindre tiltalende. Det er Bestemmelsen i § 5 om, at alle, der beskikkes som Præster i Folkekirken, skal aflægge Præsteløfte. Om dette Præsteløfte udtalte en tidligere Kirkeminister, Jacob Appel, ved en Forhandling her i